

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 917/2022
20.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Крстић, адвокат из ..., против туженог Клиничког центра Србије са седиштем у Београду, ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3302/21 од 25.08.2021. године, у седници одржаној 20.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3302/21 од 25.08.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3025/17 од 07.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се утврди да је тужени, као послодавац, дужан да тужили исплаћује накнаду за трошкове превоза у висини коју редовно наплаћује овлашћени аутопревозник на релацији Ваљево-Београд. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се обавезе тужени да накнади тужили разлику између реалних трошкова превоза које је тужила плаћала и трошкова које јој је тужени исплатио почев од маја 2016. године до октобра 2017. године и то у појединачно опредељеним новчаним износима и са законском затезном каматом на сваки појединачни износ, као у његовом садржају. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3302/21 од 25.08.2021. године одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију из свих законом прописаних разлога, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 441. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиле није дозвољена.

Одредбом члана 441. ЗПП је прописано да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима, као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужила је поднела тужбу 26.10.2017. године, а вредност предмета спора је 316.114,00 динара.

Како вредност предмета спора побијане правноснажне пресуде не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија тужиле није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић